

[Socialministeren]

I overensstemmelse med Folketingets beslutning i forbindelse med den nævnte drøftelse indhenter regeringen nu fra kommunale myndigheder og sagkyndige forslag til reaktioner over for unge lovoertrædere med henblik på, at der i næste folketingssamling kan fremsættes lov- eller bevillingsforslag herom.

Også de gældende regler om overtrædelse af vilkår for tiltalefrafald og praksis knyttet dertil overvejes naturligvis under de aktuelle undersøgelser.

På denne baggrund finder regeringen, at spørgsmålet om udsendelse af eventuelle regler eller retningslinier som foreslået af spørgeren bør afvente resultatet af de nævnte undersøgelser og overvejelser.

Spm. nr. S 811

Til *arbejdsministeren* (28/4 89) af:

Stillinger (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvordan fodplejere, som er uddannet på ikkestatsanerkendte skoler efter 1. april 1986, kan blive optaget i en faglig organisation, og hvilken organisation det drejer sig om?«

Begrundelse

Ovennævnte fodplejere har svært ved at finde en faglig organisation, hvori de kan blive organiseret.

Det virker ikke rimeligt, at disse fodplejere er udelukket fra at få patienter med tilskud fra amter og kommuner samt sygeforsikringen Danmark.

Svar (9/5 89):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Den, der opfylder de almindelige betingelser, som lovligt kan opstilles, har efter fast domstolspraksis retskrav på at blive optaget og på at forblive medlem af en faglig organisation.

Udelukkelse af medlemmer eller nægtelse af optagelse må ikke ske vilkårligt, men efter generelle retningslinier og kun efter saglige kriterier. Der kan henvises nærmere til »Kollektiv arbejdsret« af Per Jacobsen, 4. udgave, side 57 ff.

Det kan efter omstændighederne være tilladt at stille krav om særlig uddannelse eller lærebrev i faget som betingelse for medlemskab af en bestemt forening.

Jeg er ikke bekendt med, om der findes organisationer, som ikkestatsanerkendte fodplejere på denne måde kan opnå medlemskab af.

Alternativt vil disse fodplejere naturligvis kunne danne deres egen faglige organisation.

Angående spørgsmålet om tilskud fra amter og kommuner samt sygeforsikringen Danmark må jeg på grund af den korte svarfrist henvide til sundhedsministeren.

Spm. nr. S 814

Til *arbejdsministeren* (28/4 89) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren redegøre for, hvorfor kvinder er så dårligt repræsenteret i f.eks. bestyrelsen for ATP, Lønmodtagernes Dyrtdsfond, Lønmodtagernes Garantifond og AER, og hvad agter ministeren at gøre for, at disse bestyrelser lever op til Folketingets beslutninger?«

Begrundelse

I 1985 vedtog Folketinget en lov om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, kommissioner og lign. Dette blev i 1987 fulgt op med et pålæg til regeringen om at udarbejde retningslinier, som sikrer mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelser, hvor det offentlige har indstillingsret eller godkendelsesret ved bestyrelsens sammensætning.

Spørgeren finder det derfor mærkeligt, at der f.eks. i Lønmodtagernes Garantifond kun er ét kvindeligt medlem af en bestyrelse på 11; i ATP's bestyrelse sidder der 10 mænd og 1 kvinde, og i bestyrelsen for Lønmodtagernes Dyrtdsfond er kun 1 af 21 medlemmer en kvinde.

Svar (10/5 89):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Som anført af spørgeren blev der i 1985 vedtaget en lov om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg m.v. De nævnte bestyrelser falder uden for denne lovs område.

Endvidere vedtog Folketinget den 21. maj 1987 et beslutningsforslag, hvorefter regeringen skulle nedsætte et udvalg, som skulle »1) kortlægge kvinderepræsentationen i bestyrelser for aktieselskaber, erhvervsdrivende fonde, boligselskaber og offentlige virksomheder,